N°. 98. Zaturdag, 14 Augustus. Ao. 1852.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

RESOLUTIE

van den 13n. Augustus 1852 No. 1006;

Houdende bepaling, omtrent de dagen en uren, gedurende welke in den regel op de verschillende Landskantoren zal worden gevaceerd tot het doen van perceptien en betalingen.

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*,

Willende ten behoeve van de openbare dienst, eene wijziging brengen in het tot dus verre alhier bestaand gebruik, volgens welk de met de verschillende perceptien en te doene betalingen belaste Ambtenaren, daartoe al de dagen der week vaceren, en wel te beginnen van *acht* uren des morgens, bij het openen van de kantoren tot het sluiten daarvan ten *twee* ure des namiddags, waardoor voor hen zoo ligt de gelegenheid wordt benomen tot dagelijksche en behoorlijke sluiting der boeken en verificatie der kassen.

Heeft goedgevonden en verstaan

Te bepalen, dat, met wijziging van het thans bestaande, de tot de verschillende perceptien en betalingen gedesigneerde Ambtenaren, daartoe, met uitzondering van de Zatur-, Zon- en Feestdagen, zullen vaceren al de dagen der week, en wel van des morgens *acht* uren, tot des namiddags ten *een* ure, — onverminderd nogtans die onvoorziene en spoed vereischende gevallen, in welke, wegens derzelver bijzonderen aard, de tot dus verre bestaande usantien en bepalingen zullen worden gevolgd.

En zal deze Resolutie worden opgenomen in het Gouvernements Advertentie Blad, alsmede in het Gouvernements-Blad.

PARAMARIBO, *den* 13n. *Augustus* 1852.

De Gouverneur voornoemd,

O. VON SCHMIDT AUF ALTENSTADT.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur,

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 13 Augustus 1852.

Bij Gouvernements-resolutie dd. 6 dezer maand No. 975, is de gewezen 2e. Luitenant der divisie *beneden Cottica* J. Keesen, in werkelijke dienst als 2e. Luitenant der divisie *Para*, gesteld.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1852.
13 Aug. Van de slaven: *Louis*, oud 18 jaren, en *Johannes*, oud 14 jaren, beide kinderen van *Trui*, toebehoorende aan J. F. van Polichij.
» » Van het slavenkind, *Renetta*, oud 10 jaren, dochter van *Marianna*; toebehoorende aan G. Duijckinck.
» » Van de slavin *Antje*, oud 13 jaren, dochter van *Anna*; toebehoorende aan A. K. Nandes.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Eerste afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 13 *Augustus* 1852.

Op heden zijn in Ondertrouw genomen:

Gerrit van Ravenswaaij, weduwenaar van Woutertje van den Brink,
en
Marrigje van Wijngaarden, weduwe van Dirk Jan van Raaij.

Laurentius Thijm, zich teekenende en noemende Laurentius Franciscus Thijm
en
Anthonetta Helena Roman.

François Albertus Sanches
en
Cornelia Grietje Mollenstein.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

H. J. RAATGEVER.

Eerste afkondiging.

Benoodigd voor 's Gouvernements dienst:

Diverse Bouwmaterialen, Verf- en IJzerwaren,

te leveren in 's lands magazijnen.

De bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements-Secretarie, alwaar eene specifieke lijst is aangeplakt, zal geligt worden op Maandag den 16 dezer, des middags ten *twaalf* ure.

Paramaribo, den 11 *Augustus* 1852.

De waarnemende Administrateur van Financien,

HELB.

Nieuwstijdingen.

ENGELAND.

Te Londen is openbaar gemaakt het navolgende programma:

Oost-Indische Tentoonstelling van 1853 onder bestuur der Maatschappij tot aanmoediging van Kunsten, Fabrijkwezen en Handel.

De Maatschappij van Kunsten heeft besloten, te Londen in het voorjaar van 1853 eene tentoonstelling te houden van voortbrengselen der kunst en der nijverheid van Indie, met het doel om de grenzenlooze natuurlijke hulpbronnen van het indische rijk meer volledig te ontwikkelen, om Indie's kunst en nijverheidsgewrochten in Europa beter bekend te maken, en om de opmerkzaamheid te vestigen op nieuwe nijverheidstakken, die voor Groot-Brittannie en voor Indie tevens zouden kunnen voordeelig worden. De gezette beschouwing der beste Oostersche manufacturen moet onmisbaar een heilzamen invloed op de teekenende kunsten hier te lande hebben.

De omstandigheid dat bij de Wereld-tentoonstelling elke opgave betreffende den prijs en de betrekkelijke waarde der onderscheidene tentoongestelde voorwerpen streng werd geweerd, verminderde grootelijks het leerrijke der Indische verzameling, en de maatschappij van Kunsten heeft derhalve besloten, dat bij de tentoonstelling van het aanstaande jaar elk inzender zal worden uitgenoodigd om aan de door hem tentoongestelde voorwerpen eene opgave te hechten van den prijs, waarvoor hij dergelijke artikelen wil leveren.

Elk die met de maatschappij wil medewerken, wordt uitgenoodigd, proeven in te zenden van Indië's kunsten en nijverheid, en stalen van Oost-Indische voortbrengselen, vergezeld van zooveel mogelijk volledige opgaven betreffende den prijs of de kosten der vervaardiging. Zij heeft het genoegen te berigten, dat de Oost-Indische Compagnie toegezegd heeft de tentoonstelling te zullen helpen tot stand brengen door inzending van zoodanige in haar bezit zijnde voorwerpen, als strekken kunnen om den staat van kunsten en nijverheid in Indië in het licht te stellen, en dat ook reeds van verscheidene andere zijden belangrijke toezeggingen van medewerking ontvangen zijn.

De tentoonstelling zal monsters bevatten van alle soorten van ruwe voortbrengselen uit het delfstoffelijk-, het planten- en het dierenrijk; werktuigen, gereedschappen en modellen; sieraden, beeldhouwwerk, snijwerk in hout, steen en ivoor; geëmailleerde voorwerpen; porselein en aardewerk; verlakt goed; gegoten en andere voorwerpen van metaal; geweven en andere stoffen van zijde, katoen, wol, haar, enz.; kortom, allerhande voortbrengselen van kunstvlijt.

Het is wenschelijk, dat niet alleen de thans in Indie in zwang zijnde kunsten en nijverheidsbedrijven behoorlijk vertegenwoordigd worden, maar dat ook die, welke in onbruik geraakt zijn, voor oogen worden gesteld.

Hoewel het hoofddoel der maatschappij is, voorwerpen bijeen te brengen ter aanschouwelijke voorstelling van de hulpbronnen van het Oost-Indische rijk en van de voortbrengselen zijner kunstvlijt, is haar voornemen, ook de producten van Ceylon, Singapore, van den Indischen Archipel in het algemeen, en van China op te nemen.

Elk die iets wenscht ten toon te stellen, wordt verzocht van het aantal en den omvang der door hem in te zenden voorwerpen, voor het einde dezes jaars eene opgave te doen toekomen aan den Secretaris der Maatschappij van Kunsten (in Adelphi te Londen). De voorwerpen zelve moeten voor of op den 31 Maart 1853 te Londen worden bezorgd, op kosten der inzenders. Overigens gelden de bij dergelijke tentoonstellingen gebruikelijke bepalingen.

Van wege het bestuur,
G. Grove, *Secretaris.*

FRANKRIJK.

Parijs, 14 *Junij.*

In de zitting van het Wetgevend Ligchaam is een wets-ontwerp op de straf van dwangarbeid ingekomen, vergezeld van eene toelichtende memorie, welke hoofdzakelijk het volgende inhoudt:

» De hervorming van het strafstelsel is in Frankrijk sedert weldra dertig jaren in onderzoek. Het was eene veelomvattende en moeijelijke taak, die alle strafbepalingen raakte en eene omwerking van het strafwetboek medebragt. Welligt ware het beter geweest haren omvang te beperken, gelijk thans geschiedt, door de aandacht des wetgevers uitsluitend te vestigen op een uitstekend punt, waarin de grootheid van het kwaad en de dringende behoefte aan middelen van herstel, voor elk blijkbaar zijn.

» Allen zijn het eens over het verkeerde der straf van dwangarbeid. Zij is in de daad, sedert de doodstraf zoo zelden wordt toegepast, de hoogste in de lijst onzer straffen; het is dus van groot gewigt, haar streng en afschrikkend te maken, en hiertoe strekten ook de in 1810 verordende tepronkstelling, het brandmerk, de harde tucht in den galeikerker, enz. Doch de invloed der algemeene zeden, hoewel langzaam werkende, is sterker dan die der wetten; wanneer strenge straffen tegen de zeden des lands aandruischen, worden zij op den duur niet meer toegepast en vervolgens ook uit de wet geschrapt. Zoo is het brandmerk afgeschaft, andere strafverzwaringen zijn in onbruik geraakt, en in plaats van harden dwangarbeid, heeft de galeiboef een ligt en niet onaangenaam werk. De aard der zaken brengt dit mede; wil men niet terugkeeren tot mishandelingen die tot eene vroegere eeuw behooren, dan is er geen middel om den werkeloozen of onwilligen galeiboef te dwingen. Hij arbeidt gewillig, dewijl het werk hem tijdkorting geeft, ligchaamsbeweging, gelegenheid tot bijkans onbelemmerd verkeer met anderen, en kansen van ontsnapping. Hij verkiest dan ook den galeikerker boven het tuchthuisstraf, zelfs boven de gewone gevangenisstraf.

» Heeft alzoo de zwaarste onzer gebruikelijke straffen het afschrikkende verloren, zij heeft het onteerende behouden. Een ontslagen galeiboef wordt overal geschuwd, vindt nergens eerlijken arbeid, en kan niet leven zonder nieuwe misdaden te plegen. Hij weet dit vooraf, en verbindt zich derhalve in den kerker met lotgenooten, om later van het misdrijf gezamenlijk eene kostwinning te maken, om de burger-maatschappij planmatig te beoorlogen.

» Voor deze kwaal is in Frankrijk geen geneesmiddel. Men kan het land daarvan alleen verlossen door de ziektestof verre naar de overzijde des Oceaans, te verwijderen, door overbrenging van den straffeling naar een land waar hij zonder misdaad, van eigen arbeid kan leven, waar de wet hem, indien hij zich deze gunst niet onwaardig betoont, een eerlijk bestaanmiddel zal verschaffen en hem door welberaamde beschikkingen den weg tot verkrijging van eigen have en gezin zal gemakkelijk maken. Dat is het stelsel der strafkoloniën, toegepast op de uitvoering der straf van dwangarbeid.

» Het is geen nieuw denkbeeld, maar krachtiger dan ooit is het aanbevolen door de gebeurtenissen der laatste jaren, waarbij men telkens de ontslagen straffelingen aan de verstoringen der openbare rust handdadig zag. De uitvoering van dat denkbeeld in toepassing op de thans in de galeikerkers opgesloten boosdoeners, is dan ook bij een besluit van den Prins-President van den 21sten Febr. jl. aangekondigd; en deze groote maatregel wordt thans ten uitvoer gelegd. Maar er zijn nog wetsbepalingen noodig om de inrigting der nieuwe galeikerkers en de vestiging der strafkolonien te regelen. Daartoe strekt het wetsontwerp.

Het bepaalt dat de straf van dwangarbeid voortaan zal worden ondergaan in gestichten, welke bij een besluit van het uitvoerend gezag op het grondgebied van eene of van meerdere Fransche bezittingen, doch niet in Algerie, worden gevestigd; dat de tot dwangarbeid veroordeelde vrouwen, naar een zoodanig gesticht *kunnen* overgebragt worden. De burgerlijke dood, die reeds volgens eene in 1850 gemaakte wet aan de straf van deportatie niet verbonden is, doch thans nog een noodwendig gevolg is van elke veroordeeling tot levenslangen dwangarbeid, wordt als zoodanig afgeschaft. Eindelijk wordt in de voorgedragen wet bepaald, dat hare bepalingen ook toepasselijk zijn op reeds uitgesproken strafvonnissen: dit is, zegt de toelichtende memorie, volstrekt noodig om tot de opheffing onzer galeikerkers te geraken, en het kan worden bepaald zonder de wet te doen achteruit werken, daar het niet de eens opgelegde straf verandert, maar alleen de wijze van voltrekking der straf; tijdens de uitspraak van het strafvonnis, was in de wet geene plaats voor de uitvoering der straf bepaald; en ware het eene terugwerkende bepaling, het kan nimmer eene verkeerde terugwerking zijn, wanneer de wetgever eene ondoelmatige straf vervangt door eene die beter aan haar doel beantwoordt, zonder het lot van den veroordeelde harder te maken; immers het zoude eene zonderlinge leer zijn, den veroordeelde een verkregen regt op eene voor hem zelve en voor de burgermaatschappij nadeelige wijze van strafoefening toe te kennen.

» De regering zal — zoo besluit de toelichtende memorie — de wet omzigtig en menschlievend weten toe te passen; zij begrijpt te wel, dat de tijd bij maatregelen van zulken aard een onmisbare helper is. De overbrenging der straffelingen zal zoo worden geregeld, dat er nimmer meer worden overgevoerd dan in het nieuwe strafgesticht behoorlijk geplaatst en verzorgd kunnen worden. Hieraan hangt het welslagen van den maatregel; overijling of overdrijving zoude dien voor langen tijd verijdelen."

Organen van geheel verschillende denkwijze zien even veel bedenkelijks in den maatregel, waarop het evengemelde wets-ontwerp de bekrachtiging der volksvertegenwoordiging vraagt. » De voordragt is — zegt de *Constitutionnel* — de eerste schrede op den weg, die Frankrijk tot nog toe geaarzeld heeft in te slaan; en die aarzeling is niet vreemd bij de uitkomsten waartoe andere volken op dien weg gekomen zijn. De Engelsche strafkolonien, waarmede de strafregtsleeraars en de menschenvrienden eene poos zoo zeer ingenomen waren, zijn, uit het zedelijk en uit het politiek oogpunt, mislukt, en de tijd is niet ver af dat Engeland het transportatie-stelsel zal opgeven, waarop reeds door eene talrijke partij in het parlement wordt aangedrongen. Doch eene hervorming onzer galeikerkers is zoo dringend en zoo blijkbaar noodig, dat men zich moet verblijden over de voordragt van een wetsontwerp, hetwelk het vraagstuk in behandeling stelt. Het Wetgevend Ligchaam kan groote verbeteringen in het wetsontwerp brengen."

Van een anderen kant herinnert het *Journal des Débats*, dat in Frankrijk door de vroegere Wetgevende Vergaderingen het cellulair gevangenis wezen de beste grondslag voor de hervorming van het strafstelsel werd geacht, en dat Engeland sedert vijf jaren het deportatie stelsel vervangen heeft door het zoogenaamde beproevings stelsel, waarin de deportatie voorafgegaan wordt door eenen proeftijd, een voorbereidend verblijf in een cellulair gevangengesticht en, vervolgens in een gesticht van dwangarbeid in het moederland. Het strafstelsel hetwelk Engeland na eene lange en treurige ondervinding opgeeft — zegt het *Journal* — wordt nu bij ons ingevoerd. Doch welligt zullen wij het met meer geluk of met meer bekwaamheid dan Engeland toepassen. Waarom zou hetgeen aan Engeland mislukt is, ons niet kunnen gelukken?"

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.